

(ژباړه)

مطبوعاتي اعلاميه

د امنيت شورا پرېکړه لیک يوازې د وخت اخيستل دي؛ نسل وژنه لا دوام لري!

د ملگرو ملتونو امنيت شورا دوشنبه يو پرېکړه لیک تصويب کړ چې په غزه کې «د بېرني اوربند» غوښتنه پکې شوې وه. دغه پرېکړه لیک چې د ۱۴ غړو په ملاتړ تصويب شو؛ امريکا يې مخالفت وکړ خو «د رمضان مياشتې په بهير کې بېرني اوربند» يې په داسې حال کې د منلو وړ وباله، چې د تلپاتې اوربند لامل به شي. همدارنگه امريکا «د ټولو بنديانو له قيد وشرط پرته او ژر خلاصېدو»، د ملکيانو پر وړاندې د ټولو بریدونو او د «ټولو ترهگريزو اقداماتو» درېدو غوښتنه وکړه. د دې پروژې ملاتړو بيا «په غزه ترانگه کې د ناوړه انساني وضعيت» په اړه خپله ژوره اندېښنه وښوده.

د يهودي رژيم لخوا د پيل شوې خونړۍ جگړې ۱۷۰ ورځې تېرې شوې؛ په دې موده کې يې د امريکا په هراړخيز مالي او نظامي ملاتړ سره يې کښتونه، ژوي او کورونه له منځه يووړل. امنيت شورا په يوه کمزورې پرېکړه د هغو د مخنيوي هڅه وکړه، خو دغې پرېکړې يې پر ماته پرده ونه غوړوله او فلج حالت يې پټ نشو کړی. دغه شورا د وژنو، لوړې او کلابندۍ پر وړاندې د کڼو او گونگيانو په خپر چوپه ده او په خپلې دغې پرېکړې يې ثابته کړه، چې يوازې يوه وسيله او د امريکا ويانده ده، چې د هغې د گټو پر وړاندې گونگی کېږي.

دا پرېکړه په "رمضان مياشت" کې د اوربند په موخه وه؛ په داسې حال کې چې رمضان مياشت په خلاصېدو ده، خو يوه ورځ هم وژنې نه دي درېدلې! په حقيقت کې دغه پرېکړه که هر څومره د بېرني اوربند غوښتنه کوي، خو تلپاتې اوربند نه غواړي؛ لکه موخه يې چې يوازې او يوازې د وخت اخيستل وي. ياده پرېکړه په عامه صيغه راغلې؛ مجرم يې مجرم نه دی گڼلی او د جنايتونو د درېدو لپاره تصميم نه نيسي. د دغې پرېکړې په اړه د امريکا چوپتيا، چې يو غيرعادي عمل دی، ښيي چې ښې پايلې به ونه لري او هغه څه چې د سپينې مانۍ وياند "جان کربي" وويل: «د رايې نه ورکول (د دغې پرېکړې په اړه)، د امريکا د دريځ د بدلون په مانا نه دي» دا يو واقعيت دی؛ ځکه امريکا تل د يهودو له جنايتکار رژيم او د هغه له جنايتونو څخه ملاتړ او څارنه کوي او دغه اوربندونه يوازې سترگو ته خاورې شيندل دي.

امنیت شورا په خپل تور تاریخ کې تل د امریکا او لویو استعماري قدرتونو لپاره د یوې وسیلې رول ادا کړی، ترڅو د هغوی گټې، جگړې او فتنې مدیریت کړي. په امنیت شورا کې هېڅ خیر او ښېگڼه نشته او د امنیت راوستلو هیله ورڅخه نه کېږي. یوازې بې خبره او خیالي خلک ورته هیله لري. د هغې پرېکړې یوازې د امریکایانو گټې خوندي کوي، له هغو پرته خالي او بې ارزښته دي، په ځانگړې توگه هغه پرېکړې چې د یهودي رژیم په اړه دي او دغه وروستی پرېکړه یې غوره بېلگه ده؛ لکه څنگه چې "جان کربي" هم د دې پرېکړې اړوندې پوښتنې ته په ځواب کې وویل چې دا پرېکړه لازمي نه ده. د یهودي رژیم مشرانو د خپل عادت مطابق په بې شرمۍ او بې حیايۍ د دغې پرېکړې پر وړاندې خپله غوسه وښوده او واشنگټن ته یې د خپل استازي سفر ځکه لغوه کړ چې له خپلو جنایتونو څخه ان د لنډ وخت لپاره هم نه پر شا کېږي.

که چېرې د مسلمانو حکامو شرمناکه وېره، دسیسه جوړونه او بې پرېتوب نه وای، د مسلمانانو د وینې تویول به یوه "نالازمي" پرېکړه نه وه، چې له څو میاشتو نسل وژنې وروسته په امنیت شورا کې مطرح شوه. د امنیت شورا د پرېکړې پر اساس له غزې سره مرسته نه کېږي، بلکې د امت او د هغه د قدرتمندو ځواکونو په بېړنۍ پرېکړې د غزې مرسته کېدی شي؛ داسې چې د اسلامي خاورو ډارن حکام لرې کړي او د خلافت له تاسیس وروسته د دغه جنایتکار رژیم د له منځه وړلو لپاره پوځونه وځوځوي.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ [شوری: 39]

ژباړه: (مومنان) هغه کسان دي چې که له ظلم سره مخ شي، له یو او بل سره مرسته کوي (د ظلم پر

وړاندې چوپ نه پاتې کېږي).

د صدور گڼه: ن/اص-11/1135

۱۴۴۵ هـ. ق کال، د رمضان ۱۶ مه

د حزب التحریر مطبوعاتي دفتر - مبارکه خاوره (فلسطین)

ژباړن: صهیب منصور